॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

युज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता उपयिङ्गेरेवासृंजत् यदुप्यजं उपयजंति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते जघनार्धादवं द्यति जघनार्धाद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते स्थविमृतोऽवं द्यति स्थविमृतो हि प्रजाः प्रजायन्तेऽसंम्भिन्द्न्नवं द्यति प्राणानामसंम्भेदाय न प्रयावर्तयत् यत्पर्यावर्तयेदुदावर्तः प्रजा ग्राहुंकः स्याथ्समुद्रं गंच्छ् स्वाहेत्यांह रेतंः (१)

पुव तद्दंधात्यन्तिरिक्षं गच्छु स्वाहेत्यांहान्तिरिक्षेणैवास्मैं प्रजाः प्रजायंन्ते देव संवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह सवित्रप्रंसूत पुवास्मैं प्रजाः प्रजायंन्ते देव संवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह सवित्रप्रंसूत पुवास्मैं प्रजाः प्रजानयत्यहोरात्रे गंच्छु स्वाहेत्यांहाहोरात्राभ्यांमेवास्मैं प्रजाः प्रजानयत्यहोरात्रे ह्यनुं प्रजाः प्रजायंन्ते मित्रावरुंणौ गच्छु स्वाहाँ (२)

इत्यांह प्रजास्वेव प्रजांतासु प्राणापानौ दंधाति सोमं गच्छु स्वाहेत्यांह सौम्या हि देवतंया प्रजा युज्ञं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव युज्ञियाः करोति छन्दा रेसि गच्छु स्वाहेत्यांह पृशवो वै छन्दा रेसि पृश्नेवावं रुन्धे द्यावांपृथिवी गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजांता द्यावांपृथिवीभ्यांमुभ्यतः परि गृह्णाति नर्भः (३) दिव्यं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजाभ्यं एव प्रजांताभ्यो वृष्टिं नि यंच्छत्यग्निं वैश्वान्रं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजांता अस्यां प्रतिष्ठापयति प्राणानां वा एषोऽवं द्यति योऽव्दाति गुदस्य मनों मे

हार्दि यच्छेत्यांह प्राणानेव यंथास्थानमुपं ह्वयते पृशोर्वा आलंब्यस्य हृदंय शुगृंच्छति सा हंदयशूलम् (४) अभि समेति यत्पृंथिव्या हंदयशूलम्ंद्वासर्यंत्पृथिवी श

शुचार्पयेद्यद्पस्वंपः शुचार्पयेच्छुष्कंस्य चार्द्रस्यं च सुन्धावुद्वांसयत्युभयं शान्त्ये यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवेनंमर्पयति॥ (५)

रेती मित्रावर्रणो गच्छ स्वाहा नभी हृदयशूलं हात्रिर्श्यवा ———[१] देवा वै यज्ञमाग्री ध्रे व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिष्यत तदंब्रुवन्वसंतु न न इदमिति तद्वंसतीवरीणां वसतीवरित्वम् तस्मिन्प्रातनं समेशकवन्तदप्रस प्रावेशयन्ता वंसतीवरीरभवन्वसतीवरीर्ग्रहाति

समंशक्नुवन्तद्पस् प्रावेशयन्ता वंसतीवरीरभवन्वसतीवरींगृह्णाति यज्ञो वै वंसतीवरींर्यज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसति यस्यागृहीता अभि निम्रोचेदनांरब्धोऽस्य युज्ञः स्यांत् (६) युज्ञं वि च्छिंन्द्याज्ञ्योतिष्यां वा गृह्णीयाद्धिरंण्यं वावधाय

युज्ञ वि च्छिन्द्याञ्चयात्वया वा गृह्णायाद्धरण्य वाव्धाय् सशुंत्राणामेव गृह्णाति यो वाँ ब्राह्मणो बंहुयाजी तस्य कुम्भ्यांनां गृह्णीया्थ्स हि गृंही्तवंसतीवरीको वसती्वरींगृह्णाति प्रावो वे वंसती्वरींः प्रशूनेवारभ्यं गृही्त्वोपं वसति यदंन्वीपं तिष्ठंन्गृह्णीयात्रिर्मार्गुका अस्मात्पृशवंः स्युः प्रती्पं तिष्ठंन्गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्में पुशून्गृंह्णातीन्द्रेः (७)

वृत्रमंहुन्थ्सो ईऽपो ईऽभ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं युज्ञिय् सर्देवमासीत्तदत्यंमुच्यत् ता वहंन्तीरभवन्वहंन्तीनां गृह्णाति या एव मेध्यां युज्ञियाः सर्देवा आप्स्तासांमेव गृह्णाति नान्तमा वहंन्तीरतीयाद्यदंन्तमा वहंन्तीरतीयाद्यज्ञमितं मन्येत् न स्थांवराणां गृह्णीयाद्वरुंणगृहीता व स्थांवरा यथ्स्थांवराणां गृह्णीयात् (८)

वर्रणेनास्य युज्ञं ग्रांहयेद्यद्वै दिवा भवंत्यपो रात्रिः प्र विंशति तस्मांत्ताम्रा आपो दिवां ददृश्चे यन्नक्तम्भवंत्यपोऽहः प्र विंशति तस्मांचन्द्रा आपो नक्तं ददृश्चे छायाये चातपंतश्च संधौ गृंह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति ह्विष्मंतीरिमा आप इत्यांह ह्विष्कृंतानामेव गृंह्णाति ह्विष्मा अस्तु (९)

सूर्य इत्यांह् सशुंक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा अंनुष्टुग्वाचेवेनाः सर्वया गृह्णाति चतुंष्यदय्चां गृह्णाति त्रिः सांदयति सप्त सम्पंद्यन्ते स्प्तपंदा शक्वंशे पृशवः शक्वंशे पृश्चनेवावं रुन्धेऽस्मै वे लोकाय गार्हंपत्य आ धीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपसादयेदस्मिं लोके पंशुमान्थस्याद्ययदांहवनीयेऽमुष्मन्नं (१०)

लोके पंशुमान्थस्यांदुभयोरुपं सादयत्युभयोंरेवैनंं लोकयोः पशुमन्तंं करोति सर्वतः परिं हरित रक्षंसामपंहत्या वासयत्येतद्वे यज्ञस्यापंराजितं यदाग्नींष्ट्रं यदेव यज्ञस्यापंराजितं तदेवेना उपं वासयित यतः खलु वे यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनुं यज्ञ रक्षाङ्स्यवं चरन्ति यद्वहंन्तीनां गृह्णातिं क्रियमांणमेव तद्यज्ञस्यं शये रक्षंसामनंन्ववचाराय न ह्येता

इन्द्राग्नियोर्भागधेयीः स्थेत्यांह यथायजुरेवैतदाग्नींप्र उपं

देवतांभ्य उपावहरेदिति हृदे त्वेत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वा अंध्वर्युः स्याद्यः सोमंमुपावहरन्थ्सर्वाः

मनंसे त्वेत्यांह पितृभ्यं पृवैतेनं करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्यांह देवेभ्यं पृवैतेनं करोत्येतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं पृवैन् सर्वाभ्य उपावंहरित पुरा वाचः (१२)

प्रवंदितोः प्रातरनुवाकमुपाकंरोति यावंत्येव वाक्तामवं रुन्थेऽपोऽग्रेंऽभिव्याहंरित यज्ञो वा आपों यज्ञमेवाभि वाचं वि सृंजिति सर्वाणि छन्दा इस्यन्वांह पृशवो वे छन्दा रेसि पृशूनेवावं रुन्थे गायित्रया तेजंस्कामस्य परिं दध्यात्रिष्टुभैन्द्रियकांमस्य

जगत्या पशुकांमस्यानुष्टुभाँ प्रतिष्ठाकांमस्य पङ्ग्या यज्ञकांमस्य

म इत्यांह सवितृप्रंसूत एव देवताँभ्यो निवेद्यापोऽच्छैंत्यप इंष्य

विराजान्नेकामस्य शृणोत्वग्निः समिधा हवम् (१३)

होत्रित्यांहेषित १ हि कर्म क्रियते मैत्रांवरुणस्य चमसाध्वर्यवा द्रवेत्यांह मित्रावरुणौ वा अपां नेतारौ ताभ्यांमेवैना अच्छैति देवीरापो अपां नपादित्याहाहुंत्यैवैनां निष्क्रीयं गृह्णात्यथो हिवष्कृंतानामेवाभिघृंतानां गृह्णाति (१४)

कार्षिर्सीत्यांह् शमंलमेवासामपं प्रावयित समुद्रस्य वोक्षित्या उन्नय इत्यांह् तस्मांद्द्यमांनाः पीयमांना आपो न क्षीयन्ते योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं यज्ञो वंसतीवरीर्होतृचम्सं चं मैत्रावरुणचम्सं चं स्र्स्पर्श्यं वसतीवरीर्व्यानयित यज्ञस्यं सयोनित्वायाथो स्वादेवेना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवेर्पा (३) इत्यांहोतेमंनन्नमुरुतेमाः पृश्येति वावेतदांह् यद्यंग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ नि मांष्टिं यद्यंतिरात्रो यजुर्वदन्प्र पंद्यते यज्ञकतूनां व्यावंत्त्ये॥ (१५)

व्ये हवंम्भिष्ंतानां गृहात्युत पश्चंविश्शतिश्वा——[३]
देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंस्व इति ग्रावांणमा दंते प्रसूत्या अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्तौम् पूष्णो हस्तौभ्यामित्यांह् यत्ये पृशवो वे सोमौ व्यान उपाश्शुसवंनो यद्पाश्शुसवंनम्भि मिमीते व्यानमेव पृशुषुं दधातीन्द्रांय त्वेन्द्रांय त्वेति मिमीत इन्द्रांय हि सोमं आह्रियते पश्च कृत्वो यजुंषा मिमीते (१६)

कृत्वंस्तूष्णीन्दश् सम्पंद्यन्ते दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर् इत्यांहैष वा अपार सोमपीथो य एवं वेद नापस्वार्तिमार्च्छति यत्तं सोम दिवि ज्योतिरित्यांहैभ्य एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भंरित सोमो वै राजा दिशोऽभ्यंध्यायथ्स दिशो-ऽनु प्राविंशत्प्रागपागुदंगध्रागित्यांह दिग्भ्य एवैनुष् सम्भंरत्यथो

पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे पश्च

दिशं पुवास्मा अवं रुन्धेऽम्ब नि ष्वरेत्यांह् कामुंका एन् इ स्त्रियों भवन्ति य पुवं वेद यत्तें सोमादाँभ्यं नाम जागृवीतिं (१८) आहै्ष वे सोमंस्य सोमपीथो य पुवं वेद न सौम्यामार्तिमार्च्छति प्रन्ति वा पुतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्त्य इशूनपं

गृह्णाति त्रायंत पृवैनं प्राणा वा अर्शवंः पृशवः सोमोऽर्शून्युन्रपिं सृजति प्राणानेव पृशुषुं दधाति द्वौद्वावपि सृजति तस्माद्वौद्वौ प्राणाः॥ (१९)

प्राणो वा एष यदुंपा १ शुर्यदुंपा १ श्वंग्रा ग्रहां गृह्यन्तें प्राणमेवानु प्र यंन्त्यरुणो हं स्माहौपंवेशिः प्रातःसवन एवाहं यज्ञ १ सङ्स्थांपयामि तेन ततः सङ्स्थितेन चरामीत्यृष्टौ कृत्वो ऽग्रेऽभि षुंणोत्यृष्टाक्षरा गायुत्री गांयुत्रम्प्रातःसवनं प्रांतःसवनमेव तेनाँऽऽप्रोत्येकांदश् कृत्वों द्वितीयमेकांदशाक्षरा त्रिष्टुत्रेष्ट्रंभम्मार्ध्यंदिनम् (२०)

सर्वनम्माध्यंदिनमेव सर्वनं तेनांऽऽप्नोति द्वादेश कृत्वंस्तृतीयं द्वादंशाक्षरा जगंती जागंतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनांऽऽप्नोत्येता ह वाव स यज्ञस्य सङ्स्थितिमुवाचास्कंन्दायास्कंन्न हि तद्यद्यज्ञस्य सङ्स्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वांहुर्गायत्री वाव प्रांतःसवने नातिवाद इत्यनंतिवादुक एनम्भ्रातृंव्यो भवति य एवं

वेद तस्मांदृष्टावंष्टौ (२१)
कृत्वोंऽभिषुत्यं ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्वित्रंवन्तोऽन्ये ग्रहां
गृह्मन्ते किम्पंवित्र उपार्शुरिति वाक्पंवित्र इति ब्रूयात् वाचस्पतंये
पवस्व वाजिन्नित्यांह वाचैवैनम्पवयित वृष्णों अर्शुभ्यामित्यांह्
वृष्णो ह्यंतावर्श् यौ सोमंस्य गर्भस्तिपृत इत्यांह गर्भस्तिना

ह्येनम्पवयंति देवो देवानां पवित्रंमसीत्यांह देवो ह्येषः (२२)

ह्यंष भागस्तेभ्यं एनं गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्यांह प्राणमेव स्वमंकृत् मधुंमतीर्न् इषंस्कृधीत्यांह् सर्वमेवास्मां इदः स्वंदयित् विश्वेभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यों दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्यांहोभयेंष्वेव देवमनुष्येषुं प्राणान्दंधाति मनस्त्वा (२३) अष्ट्वित्यांह मनं पुवाश्चंत उर्वन्तिरिक्षमन्विहीत्यांहान्तिरिक्षदेवृत्यों

सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्यांह येषा ५

हि प्राणः स्वाहाँ त्वा सुभवः सूर्यायेत्यांह प्राणा वै स्वभंवसो देवास्तेष्वेव परोक्षं जुहोति देवेभ्यंस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्यांहादित्यस्य वै रृश्मयों देवा मरीचिपास्तेषां तद्भांगुधेयन्तानेव तेनं प्रीणाति यदि कामयेत वर्षुंकः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृंज्यादृष्टिंमेव नि यंच्छति

यदि कामयेतावर्षकः स्यादित्युंतानेन नि मृंज्याद्वृष्टिमेवोद्यंच्छति यद्यंभिचरेद्मं जह्यथं त्वा होष्यामीति ब्रूयादाहुंतिमेवैनं प्रेफ्सन् हंन्ति यदि दूरे स्यादा तिमेतोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यांनुगत्यं हन्ति यद्यंभिचरेदमुष्यं (२५)

त्वा प्राणे सांदयामीतिं सादयेदसंत्रो वै प्राणः प्राणमेवास्यं सादयित षङ्किर्श्शुभिः पवयित् षङ्का ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयित् त्रिः पंवयित् त्रयं इमे लोका पृभिरेवैनं लोकेः पंवयित ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्यत्यात्रयः पशूना हस्तादाना इति यित्रिरुपा श्रुश हस्तेन विगृह्णाति तस्मात्रयः पशूना हस्तादानाः पुरुषो हस्ती मर्कटः॥ (२६)

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा उपार्शौ यज्ञर स्र्र्थाप्यंमपश्यन्तमुंपार्शौ समंस्थापयन्तेऽसुंरा वर्ज्रमुद्यत्यं देवान्भ्यायन्त् ते देवा बिभ्यंत् इन्द्रमुपांधावन्तानिन्द्रौं-उन्तर्यामेणान्तरंधत्त तदंन्तर्यामस्यौन्तर्यामत्वम् यदंन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृंव्यानेव तद्यजंमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्तें (२७)

द्धामि द्यावांपृथिवी अन्तरुवंन्तरिक्षमित्यांहैभिरेव लोकैर्यजमानो भ्रातृंव्यानन्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा इदमंभूद्यद्वय स्म इति तेंऽब्रुवन्मघंवन्नन्तुं न आ भुजेति स्जोषां देवैरवंरेः परेश्चेत्यंब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावंरे तानुभयान् (२८)

अन्वार्भज्ञथ्मजोषां देवैरवंरैः परैश्वेत्यांह् ये चैव देवाः परे य चावंरे तानुभयानन्वार्भज्ञत्यन्तर्यामे मघवन्मादयस्वेत्यांह यज्ञादेव यज्ञमानं नान्तरैत्युपयामगृहीतोऽसीत्यांहापानस्य धृत्यै यदुभावंपवित्रौ गृह्ययांतां प्राणमपानोऽनु न्यृंच्छेत्प्रमायुंकः स्यात्पवित्रंवानन्तर्यामो गृह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृत्ये प्राणापानो वा एतो यदुंपाश्वन्तर्यामो व्यान उपाश्युसवनो यं कामयेत प्रमायुंकः स्यादित्यसईस्पृष्टौ तस्यं सादयेद्यानेनैवास्यं प्राणापानो वि च्छिनति ताजक्प्रमीयते यं कामयेत सर्वमायुंरियादिति सङ्स्पृष्टौ तस्यं सादयेद्यानेनैवास्यं प्राणापानो सं तनोति सर्वमायुंरित॥ (३०)

त उभयाँन्गृह्यते चतुंश्चत्वारि॰शच॥

- T

वाग्वा एषा यदैँन्द्रवाय्वो यदैँन्द्रवाय्वाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते वाचंमेवानु प्र यंन्ति वायुं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् र राजांन र हनामेति सौँऽब्रवीद्वरंं वृणै मदंग्रा एव वो ग्रहां गृह्यान्ता इति तस्मांदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते तमंघ्रन्थ्सोऽपूयत् तं देवा नोपांधृष्णुवन्ते वायुमंब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे मद्देवत्यान्येव वः पात्राण्युच्यान्ता इति तस्मान्नानादेवत्यानि सन्ति वायव्यान्युच्यन्ते तमेभ्यो वायुरेवास्वंदयत्तस्माद्यत्पूर्यति तत्प्रंवाते वि षंजन्ति वायुर्हि तस्यं पवियता स्वंदियता तस्यं विग्रहंणं नाविंन्दन्थ्साऽदिंतिरब्रवीद्वरं वृणा अथ मया वि गृह्णीध्वम्मद्देवत्यां एव वः सोमाः (३२) सन्ना अंसन्नित्युंपयामगृंहीतोऽसीत्यांहादितिदेवत्यांस्तेन

यानि हि दांरुमयांणि पात्रांण्यस्यै तानि योनेः सम्भूतानि यानिं मृन्मयानि साक्षात्तान्यस्यै तस्मदिवमाह् वाग्वै पराच्यव्यांकृतावद्तते देवा इन्द्रंमब्रुवन्निमां नो वाचं व्याकुर्विति सौंऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं चैवैष वायवें च सह गृंह्याता इति तस्मांदैन्द्रवायवः सह गृंद्यते तामिन्द्रों मध्यतोऽवुक्रम्य व्याकंरोत्तरमादियं व्याकृता वागुंद्यते तस्माँध्सकृदिन्द्रांय मध्यतो गृह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स वराववृंणीत॥ (३३)

मित्रं देवा अंब्रुवन्थ्सोम राजांन र हनामेति सौंऽब्रवीन्नाह र

सर्वस्य वा अहम्मित्रम्स्मीति तमंब्रुवन् हर्नामैवेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे पर्यसैव मे सोम श्रीणित्रिति तस्मान्मैत्रावरुणम्पर्यसा श्रीणन्ति तस्मौत्पृशवोऽपाँकामन् मित्रः सन्क्रूरमंकुरिति क्रूरमिव खलु वा एषः (३४)

करोति यः सोमंन् यजंते तस्मांत्पशबोऽपं क्रामन्ति यन्मैंत्रावरुणम्पयंसा श्रीणाति पशुभिरेव तन्मित्र संमर्धयंति पशुभिर्यजमानम्पुरा खलु वावैविम्मित्रोंऽवेदप् मत्क्रूरं चृकुर्षः पशवंः क्रिमिष्यन्तीति तस्मादेवमंवृणीत् वर्रुणं देवा अंब्रुवन्त्वया श्रिभुवा सोम राजांन रहनामेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यं च (३५)

पुवेष मित्रायं च सह गृंह्याता इति तस्माँन्मैत्रावरुणः सह गृंह्यते तस्माद्राज्ञा राजांनमश्यभुवाँ प्रन्ति वैश्येन वैश्यर्श्र शूद्रेणं शूद्रत्र वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा मित्रावरुणावब्रुवित्रदं नो वि वासयत्मिति तावंब्रूतां वरं वृणावहा एकं पुवावत्पूर्वो ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः पूर्वो मेत्रावरुणाद्गृंह्यते प्राणापानौ ह्येतो यदुंपाश्यन्तर्यामौ मित्रो-ऽहरजनयद्वरुणो रात्रिं ततो वा इदं व्यौच्छ्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते व्युष्ट्यै॥ (३६)

यज्ञस्य शिरों ऽच्छिद्यत् ते देवा अश्विनांवब्रुविन्भिषजौ वै स्थं इदं यज्ञस्य शिरः प्रतिं धत्तमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहं एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यांमेतमांश्विनमंगृह्यन्ततो वै तौ यज्ञस्य

पुष चैँन्द्रवायुवो द्वावि १ शतिश्च

शिरुः प्रत्यंधत्ताम् यदांश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तौ देवा

अंब्रुवृत्रपूंतौ वा इमौ मंनुष्यच्रौ (३७)

भिषजाविति तस्मौद्वाह्मणेनं भेषजं न कार्यमपूर्तो ह्ये वे षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बंहिष्पवमानेनं पवियत्वा ताभ्यामेतमौश्विनमंगृह्वन्तस्मौद्वहिष्पवमाने स्तुत औश्विनो गृह्यते तस्मोदेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वै बंहिष्पवमान आत्मानंमेव पंवयते तथौंस्रेधा भैषंज्यं वि न्यंदधुरुग्नौ तृतीयमुपस् तृतीयम्ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मोदुदपात्रम् (३८)

उपनिधार्य ब्राह्मणं देक्षिणतो निषाद्यं भेषजं कुर्याद्यावंदेव भेषजं तेनं करोति समर्धुंकमस्य कृतं भेवति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्सत्यादेकंपात्रा द्विदेवत्यां गृह्मन्ते द्विपात्रां ह्यन्त इति यदेकंपात्रा गृह्मन्ते तस्मादेकोंऽन्तर्तः प्राणो द्विपात्रां ह्यन्ते तस्माद्वौद्वौं बहिष्टांत्प्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवत्याः पृशव इडा यदिडाम्पूर्वां द्विदेवत्येंभ्य उपह्वयेत (३९)

पृश्भिः प्राणान्नतर्दंधीत प्रमायुंकः स्याद्विदेवत्याँन्भक्षयित्वेडामुपं ह्वयते प्राणान्वात्मन्धित्वा पृश्नुनुपं ह्वयते वाग्वा ऐन्द्रवायवश्चश्चंमैत्रावरु श्लोत्रंमाश्चिनः पुरस्तांदैन्द्रवायवम्भंक्षयित् तस्मात्पुरस्तांद्वाचा वंदित पुरस्तांन्मैत्रावरुणं तस्मात्पुरस्ताच्चश्चंषा पश्यित सूर्वतः पिर्हारंमाश्चिनं तस्मांथ्सर्वतः श्लोत्रंण शृणोति प्राणा वा एते यिद्वेदेवत्याः (४०)

चरन्ति यदरिक्तानि पात्राणि सादयंति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्यं शये रक्षंसामनंन्ववचाराय दक्षिणस्य हिवधानस्योत्तंरस्यां वर्तन्या । सादयित वाच्यंव वाचं दधात्या तृतीयसवनात्परि शेरे यज्ञस्य सन्तंत्ये॥ (४१)

मनुष्युचगवृंदपात्रसंपृह्वयंत द्विदेवत्याः पद्वंत्वारिरश्यमा———[९]
बृहस्पतिर्देवानां प्रोहित आसीच्छण्डामर्कावसंराणां

यतः खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदन् यज्ञ र रक्षा इस्यवं

देवाः शण्डामर्कावुपांमन्नयन्त् तावंब्रतां वरं वृणावहै ग्रहांवेव नावत्रापि गृह्येतामिति ताभ्यांमेतौ शुक्रामन्थिनांवगृह्धन्ततों देवा अभंवन्परासुरा यस्यैवं विदुषंः शुक्रामन्थिनौं गृह्येते भवंत्यात्मना पर्गं (४२)

ब्रह्मण्वन्तो देवा आसन्ब्रह्मण्वन्तोऽसुरास्ते ३ऽन्योन्यं नाशंक्रुवन्नभिभंवि

अस्य भार्तृं व्यो भवित तौ देवा अपनुद्यात्मन इन्द्रां याजुहवुरपंनुत्तै शण्डामको सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहापं नुदते स प्रथमः सङ्कृंतिर्विश्वकर्मेत्येवैनां वात्मन इन्द्रां याजुहवुरिन्द्रो ह्यांतिनि रूपाणि करिकदचं रदमौ वा आदित्यः शक्रश्चन्द्रमां

ह्यंतानिं रूपाणि करिकृदचंरदसौ वा आंदित्यः शुक्रश्चन्द्रमां मन्थ्यंपिगृह्य प्राश्चौ निः (४३) कामृतुस्तस्मात्प्राश्चौ यन्तौ न पंश्यन्ति प्रत्यश्चांवावृत्यं जुहुत्स्तस्मांत्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुंषी वा एते यज्ञस्य यच्छुकाम्नियनौ नासिंकोत्तरवेदिर्भितः परिक्रम्यं जुहुत्स्तस्माद्भितो नासिंकां चक्षुंषी तस्मान्नासिंकया चक्षुंषी विधृते सर्वतः परिं क्रामतो रक्षंसामपंहत्यै देवा वै याः प्राचीराहुंतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुंरा आसुन्ताः स्ताभिः प्र (४४)

प्राचीर्न्या आहुंतयो हूयन्ते पृत्यश्चौ शुक्रामृन्थिनौ पृश्चाच्चैव पुरस्तांच् यजमानो भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्रामृन्थिनौ वा अर्नु प्रजाः प्र जायन्तेऽत्रीश्चाद्याश्च स्वीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोंचिषा (४५)

सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहि मुन्थी मन्थिशोचिषेत्याहैता

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुंरा आसन्ताङ्स्ताभिरपानुदन्त

वै सुवीरा या अत्रीरेताः सुंप्रजा या आद्यां य एवं वेदात्र्यंस्य प्रजा जायते नाद्यां प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परापत्त्तद्विकंङ्कतं प्राविंश्ततद्विकंङ्कते नारंमत् तद्यवं प्राविंशत् तद्यवेंऽरमत् तद्यवंस्य (४६)

युवत्वं यद्वैकंङ्कतम्मन्थिपात्रम्भवंति सक्तंभिः श्रीणातिं प्रजापतेरेव तचक्षुः सम्भंरति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्माँथ्यत्यान्मंन्थिप सदो नाश्रुंत इत्याँर्तपात्र होतिं ब्रूयाद्यदंश्रुवीतान्थौंऽध्वर्युः स्यादार्तिमार्च्छ्तसमान्नाश्रुंते॥ (४७)

आत्मना परा निष्प्र शुक्रशोविषा यवंस्य सप्तित्रिरंशच॥————[१०]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदस्रंरा अकुर्वत् ते देवा आंग्रयणाग्रान्ग्रहांनपश्यन्तानंगृह्णत् ततो वै तेऽग्रं पर्यायन् यस्यैवं विदुषं आग्रयणाग्रा ग्रहां गृह्यन्तेऽग्रंमेव संमानानां पर्येति रुग्णवंत्यर्चा भ्रातृंव्यवतो गृह्णीयाद्भातृंव्यस्यैव रुक्ताग्रं समानानां पर्येति ये देवा दिव्येकांदश स्थेत्यांह (४८)

पुतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं पृवेनु सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्येष देवतंया वाग्वे देवेभ्योऽपां कामद्यज्ञायातिष्ठमाना ते देवा वाच्यपं कान्तायां तूष्णीं ग्रहां नगृह्णत् साऽमं न्यत् वाग्नत्तर्यन्ति वै मेति साग्रयणम्प्रत्यागंच्छत्तदां ग्रयणस्यां ग्रयणत्वम् (४९)

तस्मादाग्रयणे वाग्वि सृंज्यते यत्तूष्णीम्पूर्वे ग्रहां गृह्यन्ते यथां थ्यारीयंति म् आख् इयंति नापं राथ्स्यामीत्युंपावसृजत्येवमेव तदंध्वर्युरांग्रयणं गृंहीत्वा यज्ञमारभ्य वाचं वि सृंजते त्रिर्हिं कंरोत्युद्गातॄनेव तद्वृंणीते प्रजापंतिर्वा एष यदांग्रयणो यदांग्रयणं गृंहीत्वा हिंकरोतिं प्रजापंतिरेव (५०)

तत्प्रजा अभि जिंघ्रित् तस्माँद्वथ्सं जातं गौर्भि जिंघ्रत्यात्मा वा एष यज्ञस्य यदाँग्रयणः सवंनेसवनेऽभि गृंह्वात्यात्मन्नेव यज्ञश् सं तेनोत्युपरिष्टादा नंयित् रेतं एव तद्दंधात्यधस्तादुपं गृह्वाति प्र जनयत्येव तद्वंह्मवादिनों वदन्ति कस्माँथ्सत्याद्गांयत्री किनेष्ठा वृथ्सो यदाँग्रयुणस्तमेव तदंभिनिवर्त्र सर्वाणि सर्वनानि वहति तस्माँद्वथ्समपाकृतं गौरभि नि वर्तते॥ (५१)

आह्राग्र्यणृत्वं प्रजापंतिरेवेतिं विश्शतिश्चं॥------[११]

इन्द्रों बृत्रायायुर्वे युज्ञेनं सुबर्गायेन्द्रों मुरुद्धिरदितिरन्तर्यामपात्रेणं प्राण उंपारशुपात्रेणेन्द्रों बृत्रमंहन्तस्य ग्रहान् वै प्रान्यान्येकांदशाः

पत्नीमुपारश्वन्तर्यामयोर्द्विचंत्वारिरशत्॥42॥ इन्द्रो वृत्रायं पाङ्कृत्वम्॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/